

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10839/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници малолетне тужиље АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, коју заступа Владимир Маџарев, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Милош Корићанин, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 417/23 од 02.11.2023. године, у седници одржаној 29.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 417/23 од 02.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П2 403/22 од 07.07.2023. године, ставом првим изреке, одлучено је да се мења пресуда Основног суда у Чачку П2 36/12 од 12.04.2012. године, у ставу четвртом изреке, па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље АА плаћа месечно по 15.000,00 динара почев од 01.10.2022. године па убудуће, док за то постоје законски услови или до измене одлуке, тако што ће износ новчаног издржавања уплаћивати на текући рачун законске заступнице мал. тужиље, мајке ББ, број рачуна ..., који се води код „... банке“ а.д. Београд, најкасније до 10. у месецу за текући месец, с тим што ће доспеле а неизплаћене износе платити одједном у року од 15 дана од дана пријема одлуке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев мал. тужиље којим је тражила да тужени на име свог доприноса за издржавање плаћа месечно износ од још 6.000,00 динара почев од 01.10.2022. године па убудуће док за то постоје законски услови или до измене одлуке, тако што ће износ новчаног потраживања уплаћивати на текући рачун законске заступнице малолетне тужиље најкасније до 10. у месецу за текући месец. Ставом трећим изреке, одлучено је да се мења пресуда Основног суда у Чачку П2 36/12 од 12.04.2012. године у ставу трећем изреке и утврђено да је пребивалиште малолетне тужиље АА на адреси мајке ББ. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да малолетној тужилји надокнади трошкове парничног поступка од 47.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 417/23 од 02.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиље и туженог и потврђена пресуда Основног суда у Чачку П2 403/22 од 07.07.2023. године у делу става првог изреке којим је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа износ преко признатих 12.000,00 динара до досуђених 15.000,00 динара и у ставу другом и четвртом изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију из свих законских разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23) и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде поступак се у ревизији посебно не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, мал. тужиља АА је рођена ...2010. године. У време доношења првостепене пресуде завршила је VI разред основне школе. Пресудом Основног суда у Чачку П2 36/12 од 12.04.2012. године обавезан је тужени да на име свог доприноса за законско издржавање малолетне тужиље месечно плаћа по 8.000,00 динара почев од 12.04.2012. године. Од фебруара 2023. године тужени је на име издржавања малолетне тужиље плаћао месечно по 12.000,00 динара. Малолетна тужиља живи са мајком ББ у ... у стану који је купила њена мајка 13.10.2021. године на кредит за период од 28 година. Месечна рата за отплату кредита је 32.000,00 динара. Законска заступница малолетне тужиље је запослена у Предшколској установи „ГГ“, а за период од октобра 2022. године закључно са мартом 2023. године остварила је просечну нето зараду од 63.459,95 динара и нема других примања. На име месечних дажбина за струју, воду, грејање, комуналне услуге, одржавање зграде издваја износ од 12.000,00 динара. Тужени живи сам у приватном стану и плаћа кирију 170 евра месечно, а на име месечних дажбина за струју, воду, грејање и комуналне услуге плаћа 10.000,00 динара месечно. У периоду од 15.08.2022. до 30.04.2023. године радио је у фирми „ДД транс“ д.о.о. Чачак као возач комбија, а у периоду од 01.11.2022. до 30.04.2023. године остварио је просечну нето зараду која му је исплаћена на рачун у износу од 36.636,46 динара, с тим што је поред тога имао девизне дневнице које по дану износе између 10 и 20 евра, тако да је његова просечна месечна зарада у том периоду била од 50.000,00 до 70.000,00 динара. Првостепени суд је утврдио висину месечних потреба за малолетну АА на износ од 26.000,00 динара, налазећи да се те потребе огледају у потреби за обућу и одећу, личну хигијену у износу од око 200 евра, увећано за набавку књига, екскурзију, трошкове школске кухиње 1.200,00 до 1.300,00 динара, као и за додатне часове математике и физике по 800,00 динара по часу.

При овако утврђеном чињеничном стању, а имајући у виду чињеницу да су се у међувремену промениле околности и да су се потребе за издржавањем малолетне тужиље увећале, то је првостепени суд сходно чл. 154, 160. и 162. став 3. и члану 164. Породичног закона, делимично усвојио тужбени захтев тужиље и обавезао туженог на плаћање обавезе издржавања у месечном износу од 15.000,00 динара почев од

01.10.2022. године па надаље док се та одлука не измени. При томе суд је закључио да досуђени износи неће угрозити егзистенцију туженог иако му је 30.04.2023. године престао радни однос код послодавца „ДД транс“ д.о.о. Чачак, налазећи да је тужени радно способан а дужан је и у могућности је да се на сваки начин радно ангажује ради остваривања материјалних средстава којима ће доприносити задовољавању и својих потреба као и потреба лица које по закону дужан да издржава, тј. у овом случају малолетну тужиљу. При томе првостепени суд је водио рачуна да малолетне дете има право на издржавање у одређеној висини сходно потребама али и могућностима дужника издржавања при чему се мора водити рачуна о минималној суми издржавања па је закључио да досуђени износ издржавања треба да омогући стандард малолетној тужиљи какав уживају и њени родитељи, односно у овом случају дужник. Досуђени износ треба да обезбеди одговарајуће животне услове и потребе малолетне тужиље. Остатак до 26.000,00 динара би надоместила законски заступник њена мајка ББ.

Другостепени суд је у свему прихватио наводе и разлоге које је дао првостепени суд налазећи да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио материјално право и правилно определио износ издржавања који је тужени у обавези да плаћа за издржавање малолетне тужиље.

По оцени Врховног суда, побијана одлука донета је правилном применом материјалног права.

Према члану 154. став 1. Породичног закона прописано је да малолетно дете има право на издржавање од родитеља а одредбом члана 160. истог закона прописани су критеријуми одређивања издржавања према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Према одредби члана 162. став 3. Породичног закона предвиђено је да висина издржавања треба да омогући такав ниво стандарда за дете какав ужива родитељ, односно дужник издржавања. Правилно су нижестепени судови утврдили потребе малолетне тужиље опредељене на износ од 26.000,00 динара. Ранијом пресудом тужени је био у обавези на плаћање износа од 8.000,00 динара. Међутим, назначена пресуда донета је пре 10 година, а и сам тужилац је изјавио да је од 2023. године почео да плаћа месечно на име издржавања за малолетну тужиљу по 12.000,00 динара. Евидентно је да су наступиле промене околности у смислу одредбе члана 164. Породичног закона у погледу потреба малолетне тужиље, иста је већег узраста, иде на даље школовање, па су самим тим и увећане њене потребе у погледу свих сегмената живота почев од набавке одеће, обуће, исхране, школског прибора и др. сегмената који чине састав део живота деце у том узрасту. Опредељивањем нижег износа од досуђеног била би доведена у питање и егзистенција малолетне тужиље, па се стога не могу прихватити наводи из ревизије туженог да исти није у могућности да обезбеди тај износ издржавања.

Околност да је у међувремену тужилац оперисан и да је доставио документацију да су му уграђени стентови због обољења срца, по налажењу Врховног суда, ипак нису од таквог значаја да се тужени не може ангажовати да обезбеди одговарајућу зараду и досуђени износ плаћа тужиљи.

Правилна је одлука о трошковима парничног поступка јер је донета правилном применом члана 153. и 154. ЗПП-а.

Имајући у виду све напред изнето, Врховни суд је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић